

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-701/18

Liam Campbell
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο πενταμελές τμήμα) της 28ης Μαΐου 2020

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα σχετικά με τη συμμόρφωση ή μη της Ιρλανδίας με τις αποφάσεις-πλαίσια 2008/909/ΔΕΥ, 2008/947/ΔΕΥ και 2009/829/ΔΕΥ – Άρνηση πρόσβασης – Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 – Εξαίρεση σχετική με την προστασία των σκοπών επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου – Γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας»

1. Θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα – Κανονισμός 1049/2001 – Εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα – Στενή ερμηνεία και αυστηρή εφαρμογή – Υποχρέωση του θεσμικού οργάνου να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων – Περιεχόμενο – Εξαίρεση από την υποχρέωση – Δυνατότητα επικλήσεως γενικών τεκμηρίων τα οποία ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες εγγράφων – Όρια
(Κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 2)

(βλ. σκέψεις 25, 26, 28-31, 39-42, 44, 45)

2. Θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα – Κανονισμός 1049/2001 – Εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα – Προστασία των σκοπών επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου – Εφαρμογή στα έγγραφα που αφορούν διαδικασία EU Pilot – Γενικό τεκμήριο εφαρμογής της εξαίρεσεως από το δικαίωμα πρόσβασης – Όρια – Μαχητό τεκμήριο
(Κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 2, τρίτη περίπτωση)

(βλ. σκέψεις 27, 32-37, 43, 46, 53)

3. Θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα – Κανονισμός 1049/2001 – Εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα – Άρνηση πρόσβασης – Δυνατότητα να στηριχθεί η άρνηση σε γενικά τεκμήρια τα οποία έχουν εφαρμογή επί ορισμένων κατηγοριών εγγράφων – Υποχρέωση εξατομικευμένης εξετάσεως όλων των εγγράφων τα οποία αφορά αίτηση πρόσβασης σε σύνολο εγγράφων – Δεν υφίσταται
(Κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 4)

4. *Θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα – Κανονισμός 1049/2001 – Εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα – Προστασία των σκοπών επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου – Εφαρμογή στα έγγραφα που αφορούν διαδικασία EU Pilot – Γενικό τεκμήριο εφαρμογής της εξαίρεσης από το δικαίωμα πρόσβασης – Κανόνες εφαρμογής – Υποχρέωση προσδιορισμού των εγγράφων που αφορά η αίτηση πρόσβασης πριν από την εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας*
(Κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 2, τρίτη περίπτωση)

(βλ. σκέψεις 54, 55, 63)

Σύνοψη

Με την απόφαση Campbell κατά Επιτροπής (T-701/18), που εκδόθηκε στις 28 Μαΐου 2020, το Γενικό Δικαστήριο, σε πενταμελή σύνθεση, ακύρωσε την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία δεν είχε επιτραπεί στον προσφεύγοντα η πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούν τη συμμόρφωση ή μη της Ιρλανδίας με τις υποχρεώσεις που υπέχει από τρεις αποφάσεις-πλαίσια του Συμβουλίου σχετικές με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης¹, με το σκεπτικό ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να προσδιορίσει με την εν λόγω προσβαλλόμενη απόφαση τα έγγραφα που κάλυπτε η αίτηση πρόσβασης του προσφεύγοντος, προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας που εφαρμόζεται στα σχετικά με διαδικασία EU Pilot έγγραφα και υπέπεσε, επομένως, σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της εξαίρεσης σχετικά με την προστασία των σκοπών επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001².

Εν προκειμένω, ο προσφεύγων είναι Ιρλανδός υπήκοος, ο οποίος, κατόπιν της σύλληψής του στην Ιρλανδία, τον Δεκέμβριο του 2016, βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εξέδωσαν οι λιθουανικές αρχές, έβαλε ενώπιον των ιρλανδικών δικαστηρίων κατά του αιτήματος παράδοσης που υπέβαλαν οι εν λόγω αρχές.

Τον Αύγουστο του 2018, ο προσφεύγων υπέβαλε προς την Επιτροπή, δυνάμει του κανονισμού 1049/2001, αίτηση πρόσβασης που αφορούσε όλα τα έγγραφα που είχε στην κατοχή της η Επιτροπή, σχετικά με τη συμμόρφωση ή μη της Ιρλανδίας με τις τρεις προαναφερθείσες αποφάσεις-πλαίσια. Η Επιτροπή, αφού απάντησε στον προσφεύγοντα ότι δεν είχε στην κατοχή της κανένα έγγραφο που να αντιστοιχεί στην αίτησή του, με απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2018, δεν του επέτρεψε την πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Η Επιτροπή έκρινε ότι τα έγγραφα αυτά

¹ Απόφαση C(2018) 6642 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2018, με την οποία δεν επιτράπη η πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούν τη συμμόρφωση ή μη της Ιρλανδίας με τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, (ΕΕ 2008, L 327, σ. 27), την απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ 2008, L 337, σ. 102), και την απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΕΕ 2009, L 294, σ. 20).

² Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

περιλαμβάνονταν στους φακέλους που αφορούσαν τρεις «διαδικασίες EU Pilot», σχετικές με τη μεταφορά από την Ιρλανδία των τριών αποφάσεων-πλαισίων στο εσωτερικό δίκαιο. Δεδομένου ότι δεν είχε ληφθεί καμία απόφαση μετά το πέρας των εν λόγω διαδικασιών, η Επιτροπή θεώρησε ότι βρισκόταν ακόμη σε εξέλιξη έρευνα κατά της Ιρλανδίας για παράβαση, όσον αφορά τη μεταφορά των τριών αυτών αποφάσεων-πλαισίων στο εσωτερικό δίκαιο και ότι η πρόσβαση του κοινού στα ζητηθέντα έγγραφα θα είχε αρνητικές συνέπειες για τη συνέχιση των διαδικασιών αυτών. Η Επιτροπή έκρινε, ως εκ τούτου, ότι όλα αυτά τα έγγραφα καλύπτονταν από το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας που στηρίζεται στην εξαίρεση σχετικά με την προστασία των σκοπών επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου, η οποία προβλέπεται στον κανονισμό 1049/2001, πράγμα που σήμαινε ότι δεν ήταν αναγκαία συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση του περιεχομένου κάθε αιτηθέντος εγγράφου. Με την προσφυγή του ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ο προσφεύγων ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η εφαρμογή αυτού του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας ήταν παράνομη.

Το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε κατ' αρχάς την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την αναγνώριση γενικών τεκμηρίων εμπιστευτικότητας που εφαρμόζονται σε ορισμένες κατηγορίες εγγράφων και, ιδίως, σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής ενός γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας σε έγγραφα που αφορούν διαδικασία EU Pilot.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι, γενικότερα, μολονότι η εφαρμογή γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας απαλλάσσει το θεσμικό όργανο από την υποχρέωση να προβεί σε εξατομικευμένη εξέταση κάθε εγγράφου, δεν μπορεί ωστόσο να το απαλλάξει από την υποχρέωση να υποδείξει στον αιτούντα ποια είναι τα έγγραφα τα οποία προσδιόρισε ως ανήκοντα σε φάκελο που καλύπτεται από την εφαρμογή του τεκμηρίου και να του παράσχει τον κατάλογο των εγγράφων αυτών. Ελλείψει τέτοιου προσδιορισμού, ο αιτών δεν θα ήταν σε θέση να υποστηρίξει ότι το έγγραφο δεν καλύπτεται από την εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας και, δεν θα μπορούσε, επομένως, να ανατρέψει το τεκμήριο αυτό. Το θεσμικό όργανο μπορεί να κατατάξει τα έγγραφα τα οποία αφορά η αίτηση πρόσβασης σε κατηγορίες βάσει των κοινών χαρακτηριστικών τους, της ίδιας φύσης τους ή βάσει της ένταξής τους στον ίδιο φάκελο και μπορεί, επομένως, να εφαρμόσει επ' αυτών γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας μόνον αφού προσδιορίσει ποια είναι τα έγγραφα αυτά.

Στη συνέχεια, αφού εφάρμοσε τις εκτιμήσεις αυτές στην υπό κρίση περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε ότι, για να μπορέσει η Επιτροπή να εφαρμόσει το τεκμήριο της ένταξης των ζητηθέντων εγγράφων σε διαδικασία EU Pilot, όφειλε, κατ' αρχάς, να προσδιορίσει με την προσβαλλόμενη απόφαση τα έγγραφα τα οποία αφορούσε η αίτηση πρόσβασης, ώστε, στη συνέχεια, να τα κατατάξει ανά κατηγορία ή ως υπαγόμενα σε συγκεκριμένο διοικητικό φάκελο και, τέλος, να διαπιστώσει ότι τα έγγραφα αυτά υπάγονταν σε διαδικασία EU Pilot, η οποία της παρείχε, συνεπώς, τη δυνατότητα να εφαρμόσει γενικό τεκμήριο.

Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η διατύπωση που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν αρκεί για να καταστήσει δυνατό τον προσδιορισμό των εγγράφων που καλύπτονταν από την αίτηση πρόσβασης του προσφεύγοντος και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση απλώς δεν επέτρεπε την πρόσβαση σε τρεις διαδικασίες EU Pilot, αλλά δεν παρέθετε κανένα δικαιολογητικό λόγο όσον αφορά τα έγγραφα που ζήτησε ο προσφεύγων. Επομένως, στο μέτρο που ο προσφεύγων αγνοούσε ποια ήταν τα έγγραφα τα οποία η Επιτροπή είχε προσδιορίσει ως αντιστοιχούντα στην αίτησή του πρόσβασης, δεν ήταν σε θέση να ανατρέψει το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι ο προσδιορισμός, με την προσβαλλόμενη απόφαση, των εγγράφων που καλύπτονται από την αίτηση πρόσβασης ήταν επίσης αναγκαίος προκειμένου να είναι αυτό σε θέση να ασκήσει τον έλεγχό του και να εξακριβώσει αν η Επιτροπή βασίμως έκρινε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα ενέπιπταν σε διαδικασία EU Pilot.